

Karahindiba Ve Ben

– cahitbozkurt · 14 Mayıs 2013

Bilmiyorum vakit ne zaman ?

Gece olsa gerek...

Yine bir sözcüğün peşinde geçen bir gece, aranan bir anlam, bir renk, yaşanan yalnızlık, kendi gönül bahçemde gezinmeler...

Bir entrika okudum, sihirli bir sözcük saati zamansızlığa açtı. Oysa benim bir saatim bile yok bilirsin diye başlasam ne kadar berbat olurdu değil mi.

Aklıma takılan sözcük; Karahindiba ve kuş... değil değil.

Sana sormak için sorularım var aslında. Cevapları önemsiz, sadece sözcük oyunu, rüzgarla karıştırmamalı, hatta yağmur ile hiç.

Seni en son gördüğümde, inanılmaz derecede parlak bir ışıkla çevriliydin. Belki koridor karanlık ve ıssız olduğundan öyleydi.

Kimbilir şimdi neredesin? Ve nasıl.

Hangi yaşamların içinde, gelir miyim ziyaretine düşlerde!

Elma burada bir sembol olabilir mi? Olsun.

Başım çok kötü, yağmur tarafından eğdirilmiş ayçiçeği gibi nedensiz...

Yalnızlıkların dili olsam, bakışların bende kalmış...

Kapkaraydı saçların kapkaraydı gözlerin, ayazlarında nefeslerim kaldı neredesin sen

Hangi yelpazeydi, veya yelpazenin sırrı mı bizi birbirimize bağlamayan. Bizi diyorum, ikimizi...

Veya bir test miydi, gerçeküstü ile ışık arasında tutulan.

Fotoğraflar, binlerce şiir ve çizgiler, rüzgar önünde eğilen çınar?

Tüm bunları bağlayan nokta var mıdır acaba

Ya da söyler misin, kaç tane ayçiçeği ve kar tanesi yutabilir bir kuş...

Bir de seni unutmak mümkün mü!

Biz unutsak zaman bizi hatırlar mı?